

Politikai és közéleti abszurditások (3. rész)

A charta újraélesztéséről, egy rádiós újságíró álságos mártíromságáról és egy propagandisztikus kabaréműfajról

■ TÓTH Gy. László

E lég volt a gyűlölethullámból. A civil kurázi ismét „bontogatja szárnyait”... A civilnek éreznie kell: nincs egyedül. Végre megalakult az Otthont Magyarországból! Összefogás Mozgalom. Már az elnevezése is érzékelteti a baloldal szellemi fölényét. A Hazafias Népfontra emlékeztető úgynevezett demokratikus charta egykori utóda „a gyűlölködéssel, a megfélemlítéssel szemben az igazi demokráciáért, a társadalmi békéért” kíván fellépni. Ahogy az SZDSZ házi lapjának számító Magyar Hírlap írta híveinek: Nem vagy egyedül! Vele van *Vitányi Iván, Márton László, Hábetter Helga, Jancsó Miklós* stb. Elkötelezett, elszánt emberek. *Horváth Aladár* pezsgést akar indítani az országban, és ki akar menni az utcára. Egy régi MSZMP-s demokrata, *Agárdi Péter, Aczél* hajdani bizalmi embere a demokrácia vívmányait félti. *Köszeg Ferenc* egy rendőrállam körvonalait látja. *Radnóti Sándor* a fejünkre ültetett gengszterbandától szeretne szabadulni. *Iványi Gábor* szerint egyik politikai erő mellett sem kívánnak fellépni. *Kornis Mihálynak* megtetszett a „piciny vágyakból álló szlogen”, ezért csatlakozott az Otthont Magyarországból!-hoz. *Tamás Gáspár Miklós* szerint jelenleg *Orbán Viktor* a legfőbb veszély. Hát ezek vannak velünk, ezért kellene azt éreznünk, hogy nem vagyunk egyedül. Azok révén, akik '90 és '94 között óriási vehemenciával támadták az akkori Antall-Boross-kormányokat, majd a poszt-kommunista-szocialista és szabad demokrata kormány megalakulása oly mértékű boldogsággal töltötte el őket, hogy minden kritikái érzéküket és készségüket elvesztették. Csak '98-ban találtak vissza egykori haladó, harcos, antifasiszta önmagukhoz. Ekkor ragadtak ismét tollat és esernyőt.

Első rendezvényüket a független, civil, igazi népi demokraták február 13-án, a főváros felszabadulásának napján tartják, amely időpont lényegében egybeesett az ország szovjet megszállásának kezdetével. Ekkor kezdik el Magyarország átalakítását otthonná. Szándékaik nem eléggé világosak, mert sokan vagyunk, akiknek szintén nem csak térkép e táj, s még azt is tudjuk, hol lakott itt *Vörösmarty Mihály*...

Bízunk benne, hogy előbb-utóbb a bal-liberális, civil otthontalanok is hazatalálnak...

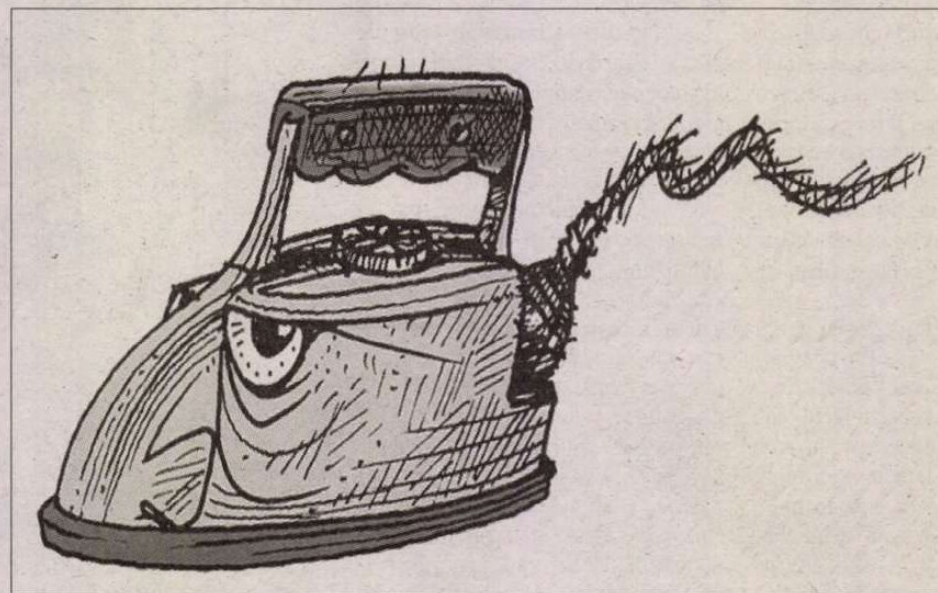
Aki állandóan a félelemtől retteg, azon úrrá lesz a félelem, és az arányérzékét is elveszti. A Magyar Hírlap ironizálásra hajlamos Pulitzer-emlékdíjas főmunkatársa szerint a kormány- (és haza-) ellenes viccmeséket előbb-utóbb ingyenes zöldszámon kell majd bejelenteni. Ne vicceljünk című írásában azt állítja, hogy a Heti Hetes idétlenkedő „vérprofijai” a kultúra jelentős személyiségei. (A vérprofi baloldali szólelemény!) Ezt az állítást nehéz komolyan venni. De olvassunk tovább: „En speciel többemagammal halálra röhögtem magam, mikor a *Hofi* fejére

húzott egy fehér női parókát, és kezét csókolt *Schiffer Jánosnak*...” Hát... ez valóban eredeti ötlet. És rendkívül szellemes. Röhöjes. Hiába, no. A *Hofi*, az mindig jó. Mán a Kádár-rendszerben is a' vót. Csak szeretni kó' az effajta humort. Többemagunkkal. A *Sas Józsi* is egy jó fej. Cigányozott, buzizott, zsidózott. De *Havas Henrikhez* hasonlóan: ő sem rosszindulatúlag tette... Hiába, no: az se mindegy, hogy ki mongya...

Bolgár György időközben bemutatkozott a Klub Rádióban, ahol rögtön megfedte egyik hallgatóját: miért baj az, ha valaki SZDSZ-es? Nem kell azt szégyellni! Sőt! Igaz, hogy a státustörvény vitája kapcsán az SZDSZ-nek még egy kis nemzetátlásra is futotta, de *Bolgár Györ-*

ahol a hatalom fő rendezője az állampolgári félelem és a melegen tartott, mindig friss harag.” (MH, 2002. január 9.) *Bolgár György* a Kádár-korszak egyik vezető újságírója volt, így „halk és nyugodt hangja” aligha irritálta az akkori államrendet. Miről ír valójában a MH főmunkatársa? Azt hiszem, ezek után nem csoda, hogy gyorsan növekszik azok száma, akik szerint lenne mit megbeszélni...

Soha többé fajgyűlöletet, soha többé gettót! Január 17-én először emlékeztek a budapesti gettó felszabadítására a Parlament előtt, a Kossuth téren. Sajnos, a megemlékezésen kifütyülték *Martonyi Jánost*, a Magyar Köztársaság külügy-

LÉPHAFT PÁL RAIZA

gyöt ez érezhetően nem zavarja. Azt viszont el kell ismerni, hogy a távozását nagyon jól időzítette. *Bolgár kétségkívül* ügyes manipulációival folyamatosan megsértette a Magyar Rádió belső rendjét, a közszolgálati műsor-szolgáltatási szabályzatot. A rádióban lévő munkaviszonya mellett minden létező fórumon kampányolt az MSZP-nek és az SZDSZ-nek. Ezért írásbeli figyelmeztetésben részesítették, és meghatározták újabb munkakörét. Ekkor szakadt el a cérna. *Bolgár György* alig várta, hogy mártírrá válhasson. Hálás szerep. Azonnal megjelentek a fizetett hirdetések. Így járhat mindenki! És akkor minden MSZP- és SZDSZ-szimpatizáns aláír. *Aczél (Acsádi) Endre, Eörsi István, Eötvös Pál, Farkasházy Tivadar, Juszt László, Mester Akos, a Nehéz-Posony és a Vásárhelyi család, Verebes István*, „a független pojáca”, *Szalay Zsolt*, az egykori cenzor, *Szász István* (SZDSZ OT-tag) és még sokan mások. Csupa független értelmiségi. És jönnek a méltatások és a hazugságok: „*Bolgár György*, úgy látszik, félelmetes ember. Főlkészültsége, halk és nyugodt hangja eleve irritáló minden államrendben, ahol a tehetségtelenek ordítanak, a középszerűek stallumot kapnak,

miniszterét. A józan többség megrökönyödéssel vette tudomásul ezt a provokatív rendezvényt. A jelenlévők állítják: a fütyülés akkor kezdődött, amikor *Martonyi beszédében* elhangzott *II. János Pál* pápa neve. Ez viszont azt valószínűsíti, hogy a rendezvények nem a zsidóság soraiból kerültek ki, hiszen *II. János Pál* minden elődjénél többet tett a keresztények és a zsidók közötti megbékélésért. Kérdés, hogy ki(k)nek állt érdekében egy ilyen megemlékezésen zavart kelteni? Néhányan az SZDSZ militánsaira gyanakoznak, míg mások a Hit Gyülekezetét sejtik a provokáció mögött. Ez utóbbi mellett szól, hogy a hitesek nincsenek kibékülve sem a katolikus egyházzal, sem a pápával, akit nemrégiben lefasisztáztak. A Népszavában *Szász István* újságíró (SZDSZ OT-tag) szerint a megemlékezésen *Demszky* megtalálta az alkalomhoz illő szavakat, míg a külügyminisztert azért fütyülték ki, mert az utóbbi idők állítólag erősödő rasszista és antiszemita megnyilvánulásai miatt nem adtak hitelt *Martonyi János* szavainak. Érdekes, hogy *Szász* most tisztelettel emlékezik arra az *Antall Józsefre*, akit életében többször antiszemitizmussal vádoltak. A Mazsihisz egyébként

közleményben határolódott el a fütyülőktől, akiket ismeretlen renitenseknek minősítették. *Demszky Gábor* pedig ismét leszerepelt: egy ilyen megemlékezést aktuálpolitikai kampányeseménnyé degradálni komoly aránytvesztésre vall. Úgy tűnik, az SZDSZ számára már csak a kampányolás létezik.

Végezetül arról se feledkezzünk meg, hogy hasonló helyzetben ugyanitt, amikor 1992. október 23-án egykori rabtársai kifütyülték *Göncz Árpádot*, ő feldúltan és sértődötten hagyta el a teret. *Martonyi János* külügyminiszter ezzel szemben úriemberhez és komoly politikushoz méltón nem hagyta zavartatni magát, és elmondta az alkalomhoz illő beszédét, meghiúsítva ezzel a provokáció szerzőinek szándékát. Az viszont nem világos, hogy kik és milyen céllal vitték a térre az Orbán-kormány-ellenes transzparenszeket. Azon is érdemes elgondolkodni, hogy a szervezők és a balliberális médiumok miért nem jártak utána a történeteknek? Miért nem érdeklő őket, hogy kik fütyültek és miért? Pedig mindannyiunk érdeke, hogy megtudjuk: mi is történt valójában? Igaz, itt „csak” a papáról van szó.

Egy vélemény 1998-ból: „Valami középút kell az elnyomás és a között a már-már mazochista mamlaszág között, melyet a Horn-kormány – sajnos és veszélyes – ezzel a bandával szemben tanúsított.” Csak így lehetett volna ugyanis megakadályozni, hogy a „*Lovas-Schmidt-Tőkéczki-Tóth Gy. féle, a szélsőjobbna is gonoszabb*” társaság „*állandóan és a legútszélibb hangon*” támadja az MSZP-SZDSZ-kormányt. Reméljük, hogy az érintett hatalmi csoportosulás időközben megtalálta a maga számára a mamlaszág és az elnyomás megfelelő elegyét.

Az alábbi három véleményt nem kívánjuk kommentálni:

Kuncze Gábor: „A Heti Hetes a humor műfajában a legjobb produkció. Nem véletlen, hogy a csatorna egyik legsikeresebb adása.”

Farkasházy Tivadar: „Kíváncsi vagyok, hogy a választások tisztasága érdekében az általam egyébként nagyon várt Széchenyi-film és a Nemzeti Színház premierjét is elhalasztják-e.”

Medgyessy Péter: „Azt ugyan nem tudom, mi köze a Heti Hetesnek a kampányidőszakhoz, de nekem, az állandó nézők egyikének, hiányozni fog a kihagyás.” (Blikk, 2002. január 12.)

A Magyar Nemzetben január 14-én megjelent publicisztikámban tévesen állítottam, hogy a változatos politikai múlttal rendelkező *Veér András* SZDSZ-színekben, szocialista támogatóssal indul a választásokon. Ez csak cikkem megírásának pillanatában volt helytálló. A legújabb hírek szerint ugyanis *Veér úr* az MSZP-jelöltjeként indul a választásokon. Amennyiben lapzártáig ez az információ is túlhaladna az idő, és *Veér* doktor egy újabb pártban bukkanna fel, előre is elnézést kérek kedves olvasóimtól...